

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Гзп 11/2016
24.03.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Љубице Милутиновић, председника већа, Биљане Драгојевић и Марине Говедарица, чланова већа, у парници тужиоца др В.М. из Н., чији је пуномоћник Д.М., адвокат из Л., против туженог Ф.с. и ф.в. У. у Н., чији је декан др М.Б., одговорно лице правног лица, кога заступа пуномоћник Г.П., адвокат из Н., ради заштите од злостављања на раду, одлучујући о захтеву за преиспитивање правноснажне пресуде Вишег суда у Нишу П1 бр.66/14 од 11.09.2015. године и пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2743/15 од 10.11.2015. године, на седници одржаној 24.03.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев тужиоца за преиспитивање правноснажне пресуде коју је изјавио пуномоћник тужиоца против пресуде Вишег суда у Нишу П1 бр.66/14 од 11.09.2015. године и пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2743/15 од 10.11.2015. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Нишу П1 бр.66/14 од 11.09.2015. године, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се утврди да га је тужени злостављао повређујући његово достојанство, углед, професионални интегритет, погоршавајући му услове рада и доводећи га у понижавајући положај а у временском периоду који је ближе означен у изреци. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се утврди да је тужени одговоран за нарушено физичко и психичко здравље тужиоца услед извршеног злостављања, те да се тужени обавезе да злостављање прекине. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио накнаду материјалне и нематеријалне штете. Ставом четвртим изреке, тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 126.650,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 2743/15 од 10.11.2015. године, укинута су решења П1 бр.66/14 од 13.10.2015. године. У ставу другом изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Вишег суда у Нишу.

Против нижестепених пресуда тужилац је преко пуномоћника адвоката поднео 01.02.2016. године, захтев ради преиспитивања правноснажне пресуде

због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је одлучујући о дозвољености захтева за преиспитивање правноснажне пресуде на основу одредбе члана 422. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Сл. гласник РС“, број 72/11), утврдио да захтев тужиоца за преиспитивање правноснажне пресуде није дозвољен.

Одредбом члана 421. став 1. ЗПП, прописано је да против правноснажне пресуде донете у другом степену Републички јавни тужилац може да поднесе Врховном касационом суду захтев за преиспитивање правноснажне пресуде, а одредбом члана 422. став 2. ЗПП, да ако је захтев за преиспитивање правноснажне пресуде непотпун, неразумљив, недозвољен, неблаговремен или ако захтев није поднело овлашћено лице Врховни касациони суд ће га одбацити решењем.

У конкретном случају захтев за преиспитивање правноснажне пресуде поднео је тужилац преко пуномоћника, а не овлашћено лице Републички јавни тужилац, па је захтев недозвољен на основу одредбе члана 421. став 1. у вези одредбе члана 422. став 2. Закона о парничном поступку.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 422. став 2. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Љубица Милутиновић,с.р.**